

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120270461
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120270461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: Myrent s.r.o., IČO: 51 489 546, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o zaplatenie 1 011,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 14C/44/2020-88 zo dňa 07. januára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch II. a III. p o t v r d z u j e .

Vo výroku I. p o n e c h á v a rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku I. uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 66,- eur spolu s 5%-ným ročným úrokom z omeškania od 02.11.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil nahradiť žalovanému trovy konania vo rozsahu 96%. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že 15.07.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla značky Mazda CX3, EČV: ZA990HB, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená O. U., bytom Z.. K dopravnej nehode došlo prevádzkou motorového vozidla Opel Corsa, EČV: ZA407GO, ktoré bolo v danom čase povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 9/2019 zo dňa 13.08.2019, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenej náhradné motorové vozidlo značky Peugeot Rifter, EČV: ZA349IG v čase od 13.08.2019 do 13.09.2019. Po ukončení doby nájmu vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 012/2019 zo dňa 19.09.2019, splatnú dňa 19.09.2019, na sumu 1 425,- eur za 31 dní, pričom výška denného nájmu predstavovala 45,- eur. Žalobca si zároveň fakturoval i jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Dňa 19.09.2019 postúpila poškodená žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 15256784/010-4 (1963261) zo dňa 15.07.2019, z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 1 425,- eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 19.09.2019. Žalovaný listom zo dňa 16.10.2019 žalobcovi oznámil, že

došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poisťnej udalosti a poskytol žalobcovi poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 414,- eur. Krátenie poisťného plnenia zdôvodnil vlastným určením doby prenájom náhradného vozidla v rozsahu 10 dní, poisťné plnenie znížil o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla a odpočet nákladov, ktoré by vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Prvoinštančný súd s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia i dokazovaním ustálený skutkový stav veci ustálil, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na požadovanom určení a za nesporné považoval, že po dobu opravy nemohol poškodený motorové vozidlo užívať za účelom prepravy a bol nútený prenajať si náhradné motorové vozidlo. Spornou v konaní zostala doba prenájom náhradného motorového vozidla a jej nutnosť i za dobu po vykonaní opravy poškodeného motorového vozidla. Z faktúry č. 1193376 spoločnosti ALTERIA MOTOR, s.r.o., ktorá vykonala opravu vozidla dňom 22.08.2019, súd zistil, že tak urobila za odplatu v sume 2 250,26 eur s DPH so splatnosťou 05.09.2019. V čase ukončenia opravy nebola odplata za opravu splatná, táto sa stala splatnou až neskôr. Súd však v konaní nezistil žiadnu prekážku, pre ktorú by ALTERIA MOTOR, s.r.o. nemala vydať poškodenú opravenú vozidlo, a to ani v zmysle úpravy vyplývajúcej z ustanovenia § 652 a § 656 OZ, prípadne v zmysle § 151 e) a nasl. Občianskeho zákonníka. Po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany poisťovne Wüstenrot poisťovňa a.s. za opravu vozidla 13.09.2019 bolo poškodené vozidlo odovzdané držiteľovi 13.09.2019. Ani uvedené nepreukazuje, že by servis odmietal vydanie vozidla, jeho vydanie podmieňoval predčasnou úhradou odplaty, ktorá v čase ukončenia opravy nebola splatná a súd pre odmietnutie vydania vozidla poškodenej ani nezistil racionálny dôvod. Súd nezistil, nemal preukázané, kedy žiadala poškodená o vydanie tzv. „krycieho listu“ - záväzný prísľub poisťovne, že zaplatí poisťné plnenie v deklarovanej výške, že objektívne nemohla uhradiť požadovanú odplatu a na túto skutočnosť v spojení s podmienkou opravcu upozornila žalovaného. Pokiaľ poškodená nežiadala o vydanie krycieho listu pred započatím opravy, poisťovňa po doručení faktúry musela vykonať šetrenie za účelom zistenia nároku podľa § 11 ods. 6 ZoPZP a plniť v zmysle lehoty stanovenej v § 11 ods. 7 ZoPZP. V nadväznosti na uvedené preto nárok na nájomné za vozidlo od 23.08.2019 do 13.09.2019 súd považoval za náklady, ktoré neboli vynaložené účelne, nie sú priamym následkom poškodenia vozidla, a teda priamo nesúvisia so spôsobenou škodou. Pokiaľ sa týkalo poplatku za pristavenie, prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur, súd sa nestotožnil s názorom žalovaného o jeho neúčelnosti a nedôvodnosti. Považoval za logické, že každá požičovňa automobilov, musí odovzdať vozidlo vyčistené, zodpovedajúce hygienickým štandardom (v súčasnej dobe aj dezinfikované), s čím sú spojené náklady. Prenajímateľ si po prevzatí vozidla vyčistí interiér, exteriér, odovzdá vozidlo čisté, nezávadné, musí skontrolovať jeho stav, vynaložiť náklady zodpovedajúce tejto činnosti. Takéto služby môže zahrnúť do výšky nájomného, prípadne v rámci obchodnej politiky a konkurenčného boja, stanoviť jednorazový poplatok, prípadne pri nájomnom za kratšie obdobie stanoviť zvýšené nájomné, alebo pomerne k týmto nákladom zvýšiť celkové nájomné. Žalovaný nepreukázal, že by zo strany žalobcu došlo k zneužitiu práva a poplatok by bol stanovený len za účelom zvýšenia odplaty. Podľa znalosti súdu, aj z iných konaní predstavuje úhrada jednorazových nákladov za čistenie automobilu, pristavenie - dovoz k zákazníčkovi a odvoz z miesta odovzdania, najčastejšie zo servisu, v ktorom sa opravovalo poškodené vozidlo. Výšku nájomného v spojení s poplatkom 45,- eur/deň + 30,- eur za dobu nájmu nepovažoval za vysokú, ani pri krátkodobom nájme. Za nezdôvodnený považoval postup žalovaného, pokiaľ krátil nárok žalobcu o odpočet nákladov, ktoré by vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Žalobca ako prenájomník odovzdal poškodenú vozidlo s plnou nádržou. Tá vozidlo s plnou nádržou vrátila, teda nemôže ísť ani o „úsporu“ PHM, teda že by prostredníctvom plnenia poisťovne boli financované i náklady za jazdu vozidla. Navyiac, súd by nárok žalovaného na krátenie odplaty o 36,- eur musel sám v konaní nachádzať, čo považoval za absolútne neprípustné. Vzhľadom na uvedené potom žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na úhradu nájomného za obdobie od 13.08.2019 do 22.08.2019 za 10 dní = 45 x 10, poplatok za pristavenie, prevzatie vozidla vo výške 30,- eur, spolu 480,- eur, na podklade čoho ustálil, že krátenie vykonané žalovaným vo výške 66,- eur bolo nedôvodné. V tejto časti žalobe žalobcu vyhovel, vo zvyšku nájomného za 21 dní vo výške 945,- eur žalobu zamietol. Pokiaľ sa týkalo priznaných úrokov z omeškania, nestotožnil sa s názorom vysloveným Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V predmetnom rozhodnutí najvyšší súd uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 Zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti, vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) Zákona o PZP. Pri nároku na úroky z omeškania uviedol, že v prípade náhrady škody sa jedná o deklaratórny, nie konštitutívny rozsudok, teda potvrdzuje existujúci nárok, u ktorého je zrejmé, kto škodu spôsobil, v akej výške. Povinnosť uhradiť škodu vzniká vtedy, keď sa ten, kto škodu spôsobil, dozvie v akej výške škodu spôsobil a komu. Ak je možné uplatniť nárok priamo voči poisťovní, poisťovňa je povinná plniť po ukončení šetrenia. Stotožnil sa s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/132/2019. Uviedol,

že ust. § 10 ods. 7 Zákona o PZP je potrebné vykladať nielen gramaticky, ale pri použití logického výkladu tak, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, a to aj vtedy, ak svoju povinnosť stanovila nesprávne. Povinnosť plniť podľa rozsudku sa nevzťahuje na prípad, keď poškodený uznal zodpovednosť za vznik škody a požiadal poisťovňu o plnenie, poisťovňa totiž nemôže mať výhodnejšie postavenie, ak odmietne plniť (alebo sa rozhodne plniť len čiastočne), ako keby riadne vykonala šetrenie a za poisteného nahradila škodu v plnom rozsahu. Súd podľa § 10 ods. 8 Zákona o PZP stanovil omeškanie žalovaného s náhradou škody od uplynutia 15. dňa po ukončení šetrenia podľa § 10 ods. 6 Zákona o PZP vo výške podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. O nároku na náhradu trov konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu považoval za nesprávny z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Zastal názor, že súd nesprávne ustálil moment zavŕšenia opravy, resp. vybavenia poistnej udalosti, dospel k nesprávnemu záveru o absencii príčinnej súvislosti medzi vznikom sporných nákladov a poškodením vozidla. Za podstatnú dobu prenájmu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla s tým, že poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák.č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia a oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Ani vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemal okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo, až pripísaním plnenia na účet servisu bola reparovaná možnosť užívania opraveného vozidla. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmovým znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu, oprava vozidla je ukončená až poskytnutím vozidla druhej zmluvnej strane. Žalovaný v konaní v konečnom dôsledku nepoprel skutočnosti vyplývajúce z označených a predložených čestných prehlásení. Odovzdanie vozidla z opravovne nie je subjektívnou okolnosťou, ako sa snaží navodiť prvoinštančný súd, nakoľko nejde o okolnosť, ktorú by vedel ovplyvniť práve poškodený. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu v súlade so zákonom, až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. V nadväznosti na to uzavrel, že prvoinštančný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, a to i v časti priznanej náhrady trov konania žalovanému v rozsahu 96%. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na znenie ust. § 151s ods. 1 OZ, ako i na skutočnosť, že v čase ukončenia opravy ešte nebola cena za vykonané opravarské práce splatná, autoservis tak nebol oprávnený uplatňovať si zádržné právo k veci a poškodenej nič nebránilo vyzdvihnúť si motorového vozidlo. Poškodená navyše mala možnosť, aby 22.08.2019 uhradila všetky náklady za opravu motorového vozidla, ktorých náhradu by si u žalovaného neskôr uplatnila. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalobcu, že autoservis vykonal zádržné právo v súlade so zákonom. Za mylnú považoval domnienku žalobcu, že od poškodenej nemožno spravodlivo požadovať, aby uhradila náklady autoservisu. To, že nezavinila vznik škodovej udalosti, ešte automaticky neznamená, že poisťovateľ (žalovaný) je povinný refundovať všetky uplatnené náklady. Žalobca v konaní nepreukázal, že poškodená bola nútená užívať náhradné vozidlo po tom, čo bola vykonaná oprava. Žalobcom deklarované obdobie, počas ktorého poškodená údajne užívala náhradné vozidlo, bolo vopred, bez akýchkoľvek kritérií v zmluve o nájme č. 9/2019 zo dňa 13.08.2019 určené na 31 dní, t.j. od 13.08.2019 do 13.09.2019. Poškodená si tak prenajala motorové vozidlo na vopred stanovenú dobu, a teda je povinná sama znášať náklady za prenájom za obdobie po 22.08.2019. Žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na podanom odvolaní i v ňom uvedených dôvodoch. Argumentáciu žalovaného považoval za neprijateľnú. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti úhradou poistného plnenia žalovaným, ktorý túto realizoval až viac ako týždeň po splatnosti faktúry za opravu. Tvrdenie, že si poškodená údajne

prenajala náhradné vozidlo na vopred stanovenú dobu v rozsahu 31 dní, je absolútne nepravdivé a účelové. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol odstraňovať tak, aby poškodený pociťoval následky škôd v čo najmenšej sfére, ideálne vôbec. Dokiaľ protiprávny stav trvá, všetky náklady, ktoré v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom je nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Prvoinštančný súd tak po skutkovej, ako i právnej stránke svoje rozhodnutie dostatočne podrobne podložil uvedením skutočností, z ktorých pri rozhodnutí vychádzal a ktoré považoval pre rozhodnutie za podstatné a smerodajné. Ani v podanom odvolaní žalobca neuviedol skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal.

9. Žalobca v podanom odvolaní namietol, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí zo strany autoservisu je bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu v súlade so zákonom, až do momentu zaplattenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne.

10. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zádržné (retenčné) právo je ďalším vecno-právnym prostriedkom slúžiacim na zabezpečenie záväzku - splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa. Obsahom zádržného práva je oprávnenie veriteľa zadržiavať vec, pokiaľ jeho splatnú peňažnú pohľadávku, bez ohľadu na právny dôvod jej vzniku, dlžník nesplní. Zádržné právo môže uplatniť voči dlžníkovi aj pokiaľ ide o jeho nesplatnú peňažnú pohľadávku, avšak iba v prípade, keď súd vyhlásil na majetok dlžníka konkurz, v dôsledku čoho sa nesplatná peňažná pohľadávka stane splatnou ex lege (§ 46 ZKR), alebo v prípade, keď sa pri výkone rozhodnutia zistí platobná neschopnosť dlžníka.

11. V súdenom prípade bolo preukázané, že spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o., ktorá vykonala opravu poškodeného vozidla, túto ukončila 22.08.2019, ktorý je označený ako dátum dodania tovaru a poskytnutia služby za odplatu v sume 2 250,26 eur s DPH, splatnou 05.09.2019. Na podklade uvedeného správne preto prvoinštančný súd ustálil, že v čase ukončenia opravy nebola odplata za opravu splatná a pokiaľ sa stala splatnou až neskôr, nemohla spoločnosť ALTERIA MOTOR, s.r.o., ktorá opravu vozidla vykonávala, uplatniť zádržné právo postupom podľa § 151s OZ. V konaní iný dôvod zadržania motorového vozidla, resp. jeho nevydania poškodenej po vykonaní opravy, tvrdný, ani preukázaný nebol.

12. V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd jeho rozsudok ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Žalovanej ako úspešnej strane v spore priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vydaným súdnym úradníkom.

14. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)